

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

VLAST

Skupina signatářů Charty 77, žijících v rakouském exilu se hladovkou dožadovala propuštění novináře Jiřího Lederera z vězení. Viz článek na str. 2

O ČEM ČESKÉ VÍDENSKÉ
LISTRY N E P Í Š Í

DOPIS SIGNATÁŘŮ CHARTY 77
DR. HUSÁKOVÍ

K výzvě signatářů Charty 77 v Československu držet jednodenní hladovku a požadavkem osvobodit Jiřího Lederera a ostatní politické vězně se připojili i signatáři Charty 77, kteří od loňského roku žijí ve Vídni. Demonstrace proběhla před budovou Čedoku na Parkringu 12. Jedna od půl osmé ráno do 19 večer. Zúčastnilo se jí deset signatářů Charty, pět sovětských disidentů a čtyři rakouští občané. V průběhu hladovky byl odeslán československému prezidentovi dr. Husákoví dálkopis tohoto znění:

„Pane prezidente, právě před rokem, v době nejvýznamnější kampaně proti manifestu Charta 77 byl zatčen novinář Jiří Lederer, nositel řádu práce a jeden ze signatářů Charty 77. Novinář, spisovatel a básník Jiří Lederer je známý jako všestranně aktivní žurnalista a propagátor socialismu. V posledních letech se ve své zemi nemohl smířit s věcmi, které socialismu více škodily než aby mu napomáhaly. Signatáři manifestu Charta 77, kteří žijí se svými rodinami v Rakouské spolkové republice, jsou přesvědčeni o tom, že právě tyto okolnosti přivedly Jiřího Lederera až před soud, který ho odsoudil k třem letům zůstředného vězení. Byl obžalován z činnosti, kterou vykonával po celý život.

K výzvě signatářů Charty 77 v Československu držet jednodenní hladovku s požadavkem osvobodit Jiřího Lederera a ostatní politické vězně se připojili i signatáři Charty 77, kteří od loňského roku žijí ve Vídni. Demonstrace proběhla před budovou Čedoku na Parkringu 12. Jedna od půl osmé ráno do 19 večer. Zúčastnilo se jí deset signatářů Charty, pět sovětských disidentů a čtyři rakouští občané. V průběhu hladovky byl odeslán československému prezidentovi dr. Husákoví dálkopis tohoto znění:

Totíž, že seznamoval veřejnost s osobnostmi české kultury a jejich dílem a že jednal v souladu se svým přesvědčením. Víme, že Jiří Lederer by nemohl být trestně stíhán nebo souzen, kdyby v naší zemi byly dodržovány uzákoněné paktů o lidských právech. Pane prezidente, protože chceme i nadále stát na straně pravdy, občanských svobod a humanity, není nám osud Jiřího Lederera ani jiných obětí vlastního přesvědčení lhostejný. Žádáme vás proto, abyste využil svého práva a s nehlubší odpovědností zvážil osud všech československých politických vězňů, to jest osob, vězněných podle hlavy 1. trestního zákona. Vážnost naší žádosti a projev solidarity s osudem Jiřího Lederera a ostatními dotvrzujeme vyhlášením jednodenní hladovky dne 12. ledna 1978 zde ve Vídni. Podepsáni: Pavel Bilek, Ivan Binar, Nika Bretschneiderová, Alois Jurmík, Ludvík Kazim, dr. Jaroslav Krejčí, kandidát věd, Jaroslav Krejčí mladší, Tařana Krejčí, dr. Milan Skřon a dr. Ing. Artur Zdráhal.“

Ti panely a letáky, rozdávané choděm, informovali rakouské občany o požadavcích, které hladovka sledovala. Demonstrace vzbudila pozornost nejen Vídeňanů, nýbrž i rakouských a zahraničních sdělovacích prostředků. Výsledek odvolacího soudního řízení v Praze všechny účastníky hladovky pobouřil a roztrpčil.

Co kdyby tak jednou všichni ti "vídenští protikomunističtí bojovníci" z MAFIE a NOVÉHO PROUDU také takto nebojácně a veřejně vystoupili proti pražskému komunistickému režimu?

Věříme jim, že je pro ně lehčí a hlavně méně nebezpečné napadat, ak tomu ještě anonymně, ČS aktivní exilové funkcionáře a organizace, než se veřejně postavit proti režimu za kterým stojí brutální moc.

Každý exil má takovéto "hrdiny", my se však ptáme: "Kde zůstala VAŠE SLUŠNOST? PRÁTELE???"

RADA SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA.

V poslední době se české VÍDEŇSKÉ ŠVOB.LISTY hemží různými zprávami ze zasedání naseho nejvyššího exilového orgánu RSČ.

Protože však redakce VSL na jedno, jejím pracovníkům asi ne právě příjemné usnesení RSČ zapoměla, tuto chybu napravujeme, abychom našim vídeňským krajanům zajistili seriosní a ne pouze jedonstranné informace.

Toto "opomenuté" stanovisko RADY, které se týká "hrdinů" z řad našeho starokrajanstva zní:

ZAMÍTAVÉ STANOVISKO

Výkonný výbor Rady svobodného Československa se na schůzi v New Yorku 18. a 19. března 1978 zabýval činností skupina, zvané, Československý protikomunistický odboj ve vlasti a exilu, a vzal na vedoucí zjištění komise, která - aniž by zaujímal stanovisko k motivům, jež vedly k její činnosti - dospěla k závěru, že si tato skupina počínala politicky neuvážené a neúctojně co do způsobu svých akcí. Výkonný výbor proto prohlásil, že odsuzuje tento způsob politického odboje jako mravně nepřijatelný a od něho se distancuje.

New York, 19.března 78.

SVOBODNÁ SPOLEČNOST NA PODPORU PRÁTELSTVÍ
S NÁRODY ČESKOSLOVENSKA - uspořádala dne 10.4.78 u příležitosti návštěvy presidenta ČSSR dr.Husáka v Bonnu tiskovou konferenci o skutečných poměrech v ČSSR. Konference, na které hovořili oba presidenti Společnosti L.Pachman a Dr.W.Ulbricht měla velký ohlas, zúčastnilo se jí 90 novinářů a referoval o ní téměř veškerý zapadoněmecký tisk a televise.

ČS PORADNÍ SBOR V ZÁPADNÍ EVROPE - zaslal pres. ČSSR Husakovi při příležitosti jeho návštěvy v Bonnu dopis, ve kterém žádá presidenta ČSSR, aby zaujal tolerantní postoj k signatářům CHAR-TY 77, kteří bojují za svobodu vlasti a národa.

Menšinová rada

ČESKÉ A SLOVENSKÉ VĚTVY V RAKOUSKU se na své poslední schůzi zabývala mimo Rady menšinových otázek také zase jednou akcí, která není to ani první a nebudou jistě ani poslední. V posledních měsících rozesílá „Svobodná společnost na podporu přátelství s národy Československa“ z Mnichova (resp. její „Bundesgeschäftsführer“ Dr. Jiri Brada), společnost která zdůrazňuje ve svém prohlášení v exilním časopise „Národní politika“, že není exilovou organizací, nýbrž sdružením německých státních občanů, celé řadě krajanských spolků, menšinovým pracovníkům a krajanům dopisy, zabývající se „tajemnou“ exilovou organizací. Menšinová rada ani její jednotliví příslušníci nehodlají a nebudou vést diskuse ani různými „exilovými“ tím méně „neexilovými“ spolky cizích státních občanů ani jejich „funkcionáři“ o záležitostech naší menšiny cizích a tím méně o záležitostech své menšinových.

Dnes se vracíme k druhému bodu výše uvedeného „PROHLÁŠENÍ MENŠINOVÉ RADY z 2.2.1978, kde je citován časopis „Národní politika“, a je tvrzeno, že dle PROHLÁŠENÍ v tomto časopise uveřejněném, je SPOLEČNOST NA PODPORU PŘÁTELSTVÍ S NÁRODY ČESKOSLOVENSKA- sdružením německých státních občanů....

Domníváme se, že se asi opět jedná o šovinistickou demagogii, úmyslně rozdmýchávanou několika jedinci z řad vídeňského starokrajanstva, a proto na stránce 5 otiskujeme originál PROHLÁŠENÍ z NÁRODNÍ POLITIKY, na které se spisovatelé PROHLÁŠENÍ MENŠINOVÉ RADY odvolávají.

Po přečtení a srovnání si naši čtenáři jistě udělají správný obraz o způsobech a seriosnosti, která vládne v českých "svobodných" listech.

Pokud pak bere Menšinová rada vážně své další prohlášení, že nebude vést diskuse s exilovými i "neexilovými" spolky, bylo by dobré, aby k tomu již konečně učinila patřičná opatření, neboť v případě, že se na stránkách jejich novin zase vyskytnou články snažící se rozbit čs.demokratický exil, budou její funkcionáři a spolky stát před krajanovou a exilovou veřejností v podivném světle.

Prohlášení

SVOBODNÉ SPOLEČNOSTI NA PODPORU PRÁTELSTVÍ S NÁRODY ČESKOSLOVENSKA

Náše společnost není exilní organizací. Sřružujeme obyvatele Spolkové republiky Německo, nemecké občany i politické uprchlíky z Československa, kteří se chtějí zasazovat za budoucí spolupráci obou zemí ve svobodné a sjednocené Evropě. Kontakty s českým a slovenským demokraticky orientovaným exilem jsou však našim důležitým úkolem. Situace v exilu nám proto není a nemůže být lhostejná.

Před krátkou dobou vešly ve známost skutečnosti, které nemohou neofrást každým poctivým příslušníkem českého a slovenského exilu. Pět exilových pracovníků, funkcionářů různých exilních organizací, vytvořilo tajnou skupinu, nazývající se zcela symbolicky „pět nul“. Tato nečista tajna máme rozesílala hrubé, urážlivé a vyhržené anonymní dopisy, sloužící k zastrasení exilních pracovníků, radila se o akcích, směřujících k ovládnutí exilních spolků a v neposlední řadě koordinovala akce, sloužící k zdiskreditování státných odpůrců československého režimu, kteří se sdružili ve skupině „Charta 77“.

Jména oněch „pět nul“ jsou:

Josef J o n a š, redaktor „Vítešských svobodných listů“, člen výboru Mensinové rady české a slovenské větve v Rakousku a Ústředí Českého srdce, člen Rady svobodného Československa.

Dr. I v o S a f á ř, člen sekretariátu CS, poradního sboru v Západní Evropě, Vídeň.

Josef S t a n ě k, redaktor časopisu „Okno dokořan“, člen CS, poradního sboru, spolku Comenius a nakladatel CCC Haarlem.

Vojtěch G r u b e r, Paříž, člen výboru Rady svobodného Československa.

† Josef H e r o d e s, Göteborg, člen CS, poradního sboru.

Současne poukazujeme i na to, že rozbiječská činnost těchto temných exilových živlu byla po dlouhou dobu trpena nebo dokonce podporována exilními spolky. Krajské organizace ve Vídni poskytovaly po léta panu Josefu Jonašovi základnu k hrubému ostuzení exilových pracovníků a organizací. CS, poradní sbor trpěl podobnou činností J. Stánka a podrobil se dokonce tlaku dr. I. Safáře tím, že odvolal své dva zástupce z vedení naší společnosti. Rada svobodného Československa spolupracuje nadále s lidmi, svými členy, kteří otevřeně provádějí rozbiječskou zaskodnickou činnost. Vyzýváme všechny tyto organizace a jejich odpovedné pracovníky, aby z této trpky skutečnosti vyvodili všechny dusledky a rozešli se natrvalo s lidmi, kteří sledují ve své exilové činnosti vlastní sobecké a celku škodící zájmy.

Ludek P a c h m a n, předseda
Dr. Jiri B r a d a, generální tajemník

Anonym z „N. Proud“
du, aby vzbudil dojem, že se jedná o ser-
viální tiskovinu, užívá v záhlaví adresu
člena Čs. poradního sboru v západní Evropě
který po znečistění adresy poštovní
schránku zrušil. Od 1. května 1977 na po-
štovním úřadě Munchen 5 — poštovní
schránka číslo 190 neexistuje.

NOVÝ PROUD-KALNÝ PROUD ?

**V nejbližší době propukne
pravděpodobně druhá "vídeňská" aféra, která si
pokud se týče stylu a obsahu v ničem nezadá s
aférou PĚTI NUL.**

**Aby si naši čtenáři mohli udělat úsudek, jaké
máme mezi sebou lidi, otiskujeme dopis naší
přední exulantky tomuto "hrdinovi".**

ANONYMU Z TZY NOVEHO PROUDU

Nevim, proč se mi dostalo citi že jste mě
obdaruji zasláním svých oběžníků. Dovolte
mi si poznaménat, že jsem byla takto obla-
žena jen náhodou, nemáte mou správnou
adresu. Ksrděchm ji, neboť anonymní zá-
sílky nepřijímám.

Nemám ani ve zvyku na ně odpovídat,
ale píšu dnes výjimečně proto, že tyto
oběžníky mají nevidanou mravní i jazy-
kovou úroveň. Takovou, že by náš exil
mohl už navěky odpočívat na vávračech
kdyby se oddával jen podobné činnosti.

Jsem dcera známého češtináře a jako
spisovatelka, překladatelka a učitelka na-
šeho jazyka a naší literatury snad tomu
taky malinko rozumím. Kdo chce mluvit
za exil, měl by pít — jen umět česky.

Zajisté Vám neodpovídám z jazykové-
pedantské. Ty chyby by mi nevadily, vadí
mi však, že se někdo anonymně vydává za
mluvčího exilu a šíří nenávistné pomu-
vy. S nenávistí ještě nikdo daleko nedo-
šel, znevažuje tím jen úslu exilu. Je ne-
přípustné takto zlehčovat demokratický
odkaz TGM.

Dovolte mi jen několik věcných pozna-
mek. S panem Pachmanem se téměř ne-
znám; s činností Svobodné společnosti ne-
znám samozřejmě nic společného, nejsem
ani členkou.

Křivdíte především panu Jozku Pejška-
rovi. Není mi známo, že by pan Pejškár
měl náhledy a že by cítil „rozvracet re-
publiku“. Není mi známo, že by pan
Pejškár byl totožný s panem Pachmanem,
jemuž ostatně také křivdíte. Jistě se ne-
zastávám jeho politické činnosti, ale „nové
uspořádání středoevropského prostoru“
nemůžu kolem nikoho z těch, na něž úto-
cíte. Měl jste smůlu: užíváte nechvalně
prodáváči nacistického obrátu, češtině
uplně cizího — die Neuordnung des mit-
teleuropäischen Raumes. Promiňte mi tu-
to poznámku, pochopitelně to neuvádím
jako češtinářka, ale jako antifašistka. Sa-
mozřejmě jsem tím nechtěla mě nazna-
čovat; věším třeba, že i Vy jste antifaš-
ista, vysvětluji si ten germanismus z doby
nacistické okupace prostě jen tak, že se
čeština musí za nenávist.

Nemám ráda polemiku a téměř nikdy
se jí neúčastňuji, neboť jí nepovažuji za
dostí plodnou. Dnes mě k tomu přiměl
způsob, jakým osočujete pana Pejškára. K
tomu ještě poznamenávám:

Pan Pejškár není lump, zato však po
desetiletí hájí v exilu myšlenkový odkaz
TGM. To je mnohem víc než být jen řá-
dový národní socialista. Nepíše anonymní
dopisy či oběžníky a četla jsem dosud od
něho jen věcné poznámky a úvahy o tom,
jak v naší vlasti obnovit lidskou důstoj-
nost a občanská práva. Pomluvy jsem
žádné neslyšela.

Je pravda, že pan Pejškár je terčem
útoků z mnoha stran a že byl či dosud je
obklopen agenty. Nesvědčí zajem o jeho
osobu a činnost spíše o tom, že jeho práce
budí pozornost totalitního režimu?

Pan Pejškár není lump, je jen důvěřivý
člověk, pokud mi je známo. Uvádíte jmé-
na lidí, kteří byli zaměstnanci Svobodné
Evropy, stejně jako on sám. Nu, pan Pej-
škár sám nejvíce doplatil na svou důvěri-
vost; má z toho nepříjemnosti. Evropa má
mnoho zaměstnanců a nikdo z nich tyto
agenty neodhalil. Proč žádáte zrovna od
pana Pejškára, aby byl soukromá kontra-
rozdávka?

Tomu, že pan Pejškár s těmi agenty
„hodoval“, nevěřím. Poznala jsem ho ja-
ko skromého člověka. Váš bod 2. je
ostatně formulován tak, aby neinformova-
ný čtenář pomýšlel, že pan Pejškár dal
těm agentům jakési poslední pomazání
před jejich návratem. Považujete to za
čestné?

K prohlášení, že pan Pejškár spolupa-
cuje se Sudeťáky, dovolte mi dotaz: Co
je to spolupráce? Takto všeobecně, bez
konkrétních údajů a věcného odůvodnění,
užívá tohoto slova jen STB.

Zadám, abyste se v příštím oběžníku
panu Pejškárovi omluvil. Nežlobte se na
mne osobně. Žila jsem vždy jen pro hu-
manitní ideály TGM, a proto nemohu ta-
kovou křivdu trpně snášet.

Dr. Dagmar Eisnerová-Peroutková

ČESKOSLOVENSKÝ PORADNÍ SBOR V ZÁPADNÍ EVROPĚ

Postfach 609732, 8000 München 60, BRD

Aršíky nálepek můžete objednat přímo v Mgichově
nebo na naší adrese - každý aršík má 20 ks nálepek
VÁŽENÍ PŘATELÉ, KRAJANÉ!

V Mgichově, duben 1978.

Tuto cenu öS 50,--
povědomí měl by nésti

každý Váš dopis,

kteřý odesíláte, aby se stal adresátů připomínkou neustálého volání po
svobodě Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů. V jubilejním roce 1978
jsme vydali tuto pamětní trojzámku připomínající tři významná historická
data novodobých československých dějin, neboť jde o víc než o pouhá
výročí:

NAŠI KRAJANÉ V RAKOUSKU -

Chcete poznat překrásné okolí ZELL am SEE ?
Chcete ztrávit pěknou dovolenou v krajauském
prostředí ? Jistě že ano . Využijte příležitost.

Zajistěte si ubytování v pensionu M I L A N.
Majitel pensionu pan M.Frkal připravil pro Vás
nejen pěkné krajauské prostředí, ale v mimosezón-
ní dobu i výhodné ceny.

Pension má klidnou polohu, centrální topení,
pokoje se sprchou a televizní místnost.

Adresa: PENSION M I L A N , A 5700 Zell am See
Zellermoosstr.75 - Telefon 06542 20246

Na Vaši návštěvu se srdečně těší rodina Frkalova.

České slovo

noviny československého exilu

vychází od r. 1965 měsíčně v Mnichově a do listu přispívají významní exiloví spisovatelé, žurnalisté a publicisté.

- přináší zprávy ze světa, články o politických, hospodářských a kulturních událostech v Československu
- v rubrice "Naši dopisovatelé v Československu nám hlásí" informuje o tom, co se děje v jednotlivých krajích a městech
- ve sportovní části zaznamenává nejdůležitější výsledky v es. sportu
- v rubrice "Ze života hlajusů a exulantů" referuje o novinkách v exilu
- pobaví vás fejetony "Záznamy" a rubrika "Čemu se doma smějí"

Přihlášky k odběru zaslete na adresu:

ČESKÉ SLOVO, 8 MÜNCHEN 86, POSTFACH 860604 BRD
Roční předplatné pro Rakousko Ösh 155,-

neue
adresse
rathausstr. 18
7010 wien

České knihy

telefon 433221 psk 181292

- Jos. Falta: Přes fronty a přes hranice - Ösh 60,-
 Ruth Sherwood: Život Albina Poláška - Ösh 82,-
 Jindra Zoder: Nezdarený útěk - Ösh 76,-
 J. Škvorecký: Zbabelci - Ösh 88,-

Informační zpravodaj - IZ - vychází měsíčně.
 Majitel a vydavatel - Nová Vlast, Rada národnostní
 skupiny v Rakousku usedlých Čechů a Slováků.
 Adresa: N. VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
 Za redakci zodpovídá: Frant. BUCHAL, 1040 Wien,
 Taubstummengasse 6.

Informační zpravodaj VLAST - IZ - erscheint monatlich.
 Eigentümer und Verleger - Nová Vlast, Volksgruppen-
 rat der in Österreich ansässigen Tschechen und
 Slowaken.
 Adresse: N. VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
 Für die Redaktion verantwortlich: Fr. BUCHAL,
 1040 Wien, Taubstummengasse 6.

Roční předplatné ÖS 100,- čtvrtletní ÖS 25,-